

PRZYPICIE (2) *sb n*

N sg przypicié (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wzniesienie toastu za kogoś obecnego; propinatio Mącz, Calep (2) : Mącz 326c; Propinatio – Przipiczię. Calep [862]a.

Cf PRZYPIĆ

MN